

Omstændighed, at det ikke fremtræder som et Aarsregnskabs, men som 4 Kvartalers Regnskaber, og bliver kun det Første derved, at et Aar indbefatter fire Kvartaler. Ved Forsøget paa at orientere sig i det enkelte Kvartals Regnskab, bemærker man, at det Actstykke, der bærer Paaskrift Regnskab for Kvartalet, og som derfor maatte være den ledende Traad, ifkun indeholder en chronologisk Fortegnelse over Indtægter og Udgifter, hvortil de øvrige Actstykker fremtræde som Beviser^o o. s. v. At dette forholder sig saaledes, derom har jeg havt Leilighed til personlig at overbevise mig ved Gjennemsynet af Regnskaberne, og det er derhos blevet mig sagt, at der siden den Tid ikke er skeet nogen Forandring i denne Regnskabsvæsenets Tilstand ved Theatret; men, dersom det forholder sig saaledes, at man opgjør Regnskabet kvartalsviis, vil det være meget let at komme til Kundskab om, hvorledes Theatersaisonens Regnskab stiller sig, nemlig derved, at man sammenlægger de 4 tilsvarende Kvartaler, medens man i det Regnskab, der indgives til Rigsdagen, sammenlægger de 4 Kvartaler, som indbefattes i Finantsaaret. Jeg troer derfor ikke, at der, idetmindste efter hvad der nu i saa Henseende foreligger, er nogenjomhelst Nødvendighed tilstede. At det for vedkommende Regnskabsførers Skyld maa skee kunde være beqvemt, det kan gjerne være, det vil jeg fuldkommen indrømme, men den Uleilighed, der kan foraarsages ved at opgjøre et Regnskab i Overensstemmelse med Finantsperioden, er paa ingen Maade saa stor, at man derfor skulde give efter for Ønsket om at skabe sig en særskilt Regnskabsperiode.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det vil sees, at de Forslag, der fra Udvalgets Side ere fremsatte, ikke i nogen væsentlig Grad afvige fra, hvad der fra Ministeriet er ønsket. Jeg tilstaaer, at jeg egentlig ikke kan see, hvad der kan være vundet ved Opførelsen af Posterne Nr. 4, 5 og 6 paa Theatrets faste Budget, men der kan jo ikke være Noget til Hinder derfor, ligesom der heller ikke fra Ministeriets Side kan være Noget at erindre imod, at Theatrets Budget i sin Heelhed forelægges Rigsdagen, og at senere

Theatrets Regnskab tilfilies Statsrevistonen til Gjennemsyn. Hvad nu angaaer det Punkt, hvorom Fleertallet har gjort en fra Ministeriets Forslag afvigende Indstilling, nemlig en Forandring af Theatrets Regnskabsaar, da skal jeg heller ikke opholde mig længe derved, eller lægge nogen særdeles Vægt derpaa, ihvorvel jeg troer, at det dog, Alt vel overveiet, vil findes at være det Rette og Naturlige, som fra Ministeriets Side er foreslaaet, ligesom man ogsaa derved vilde handle i Overensstemmelse med de Anskuelser, som tidligere have gjort sig gjældende angaaende Theatrets Ordning, og det tør med Sikkerhed siges, at et saadant Forhold ikke vil medføre nogen Mislighed eller Fare, hvis man ikke vil lægge de groveste Misforstaaelser ind deri, hvortil der imidlertid ikke er den fjerneste Anledning. Jeg troer, at det vil være tilstrækkeligt til at forklare, hvad der har givet Anledning til denne Ordning fra Ministeriets Side, at henviser til de Vitringer, som om dette Punkt findes i den i Sessjonen 1851 forelagte Theaterlov, som man i det Hele taget har søgt succesfuldt at gjennemføre. Med Hensyn til dette Punkt hedder det nemlig i denne Lovs Motiver til § 2: „Forøvrigt har Ministeriet troet, at man ved denne Leilighed burde søge at hæve den Ulempe, der hidtil har været forbundet med, at Theatrets Regnskabsaar ikke har omfattet en heel fortløbende Theatersaison, men Dele af tvende (efter den nuværende Fordeling de 2 sidste Maaneder af een Saison, Theaterferien og 7 Maaneder af den næste Saison). Dette Forhold medfører foruden stundom Usikkerhed i Afgjørelsen af, hvilke Udgifter der virkelig falde det foregaaende eller efterfølgende Aar til Last, tillige, at Regnskabet ikke, som det burde, viser Resultaterne af en heel afsluttet Virksomhedsperiode og derved ikke bliver saa veiledende, som det burde være, for Bedømmelsen af Theaterhuusholdningen.“ Det forekommer mig, at disse Vitringer ere saa klare, simple og selvforstaaelige, at der vanskelig skal kunne siges Noget derimod, ligesom det ogsaa er vist, at der ikke under Rigsdagens Forhandlinger af denne Sag — hvor der dog er blevet yttret Meget om forskellige Punkter —, er blevet yttret et Ord imod denne